

Altverkið

HAR ALT ER LOYVT

Frá skapanini, kropsbygnaðarfrøði til spontana sannleikafatan – men so fram aftur til gerandisdagin. Hetta er nakað av tí, Altverkið borðreiðir tær við á fyrstu útgávuni, ið ber sama heitið

SIGURJÓN EINARSON

Ein kann síggja fram til at vitja atfinningarsomu tónleikaverkætlanirnar frá sjevtiárunum, stórfingnan zenpopp frá áttatiárunum og tær fyrstu psykedelisku royndirnar, men so eisini okkara egnu fólkaogn, Hanus G. Johansen, tá tú lurtar eftir nýggju og samstundis fyrstu útgávuni hjá Altverkinum.

Nakað soleiðis kundi ein sagt nøkur orð um tónleikaútgávuna, ið snøgt sagt ber heitið: Altverkið. Og júst henda verkætlanin letur upp fyri, at áhoyrarin kann gera sínar egnar tulkingar av løgunum og orðunum á fløguni, ið hevur eina stevnuskrá at fyrihalda seg til. Hon ljóðar soljóðandi:

1. Í Altverkinum kann alt sigast.
2. Í Altverkinum kann alt spælast.
3. Í Altverkinum kunnu persónar koma og fara.
4. Altverkið skal ikki lata seg avmarka av at royna at liva upp til hevdvunnar sjangrur.

Við øðrum orðum, so er alt loyvt. Ella tað skal vera upp til framleiðaran á komandi útgávum, ið avger, hvat er loyvt ella ikki, sambært framleiðaranum á fyrsta verkinum hjá Altverkinum, Hans Jacob Kollslíð.

Sjálvur sigur Hans Jacob um Altverkið, at tað er ein tónleikaverkætlan, hann sjálvur hevur tikið stig til, og hevur gjørt og skrivað øll lögini. Ætlanin við hesari útgávuni er, at allir sangirnir skulu hanga saman umvegis tekstirnar, ið kunnu lesast sum ein long frásøga, sum byrjar við Skapanarsøguni og Eden, og endar við einum komandi várið – og kanska einum kaffimunni.

Á hesari fyrstu útgávuni spæla Hans Jacob Kollslíð, Hans Marius Weihe Ziska, Heðin Ziska Davidsen, Høgni Lisberg, Jens L. Thomsen, Knút Háberg Eysturstein og Óli Olsen, meðan tað er plátufelagið, Tutl, ið gevur Altverkið út.

Ummæli

Tónleikaverkætlan ímóti tónleikaverkætlanum

Tað er ikki ofta, at vit hava upplivað tilíkar útgávur í Føroyum áður, ið nevna seg sum verandi eina tónleikaverkætlan – eins og Altverkið ger tað, men í hesum førinum, skal tónleikaverkætlan kanska skiljast sum ein útgáva, har tónleikurin ella orðini snúgva seg um eitt evni ella eina søgu.

Eisini verður sagt, at ein tónleikaverkætlan av hesum slag, ið Altverkið eisini er, ikki skal binda seg til eina ávísa samling av sangum ella sangum frá einum ávísum tónleikastíli.

Hetta kann kanska tykjast trupult at skilja fyri lesaran, men um vit hyggja á altjóða tónleikapallin, so kenna vit tilíkar tónleikaverkætlanir ella konsept-tónleik aftur frá útgávum hjá eitt nú bólkinum, Pink Floyd, ið hevur framleitt so frægar útgávur sum »The Dark Side of the Moon« og »The Wall«, har eisini Roger Waters, eftir at hann var farin úr bólkinum, helt áfram at gera konsept-tónleik, har nevast kunnu millum annað »The Pros and Cons of Hitch Hiking« og framúrskarandi útgávuna frá 1992, ið ongantíð heilt vann frama millum

mannta, »Amused to Death«, sum er beinleiðis íblástur frá hendingunum í Tiananmen-plássinum í 1989 og fyrra Golfkrígnum, har hann kemur við

beinleiðis ákoyringum til miðlarnar, har kríggj mestsum er vorðin til undirhald – serliga hjá sjónvarpsrásunum.

Uppbygnaður

Útgávan er uppbygd eftir klassiska bygnaðinum, har tað er ein inngangur, sum so byggir seg upp í eitt slag av klimaksi, har komið verður inn á alt frá Adami og Evu í Eden – og hvussu menniskja misti sína óskyld, og fram til eitt seinmodernað samfelag, har siðbundnu virðini og stovnarnir meira ella minni byrjaðu at upploysast og missa sitt vald.

Eftir klimaksið koma vit niður aftur á jørðina – aftur til køkin og kaffimunnin, har vit aftur gerast tilvitaði til ta støðu, vit eru í í dag – har vit bert eru ein finna í tí stóra spælinum.

Styrkin kann eisini gerast veikleikin

At Altverkið ikki skal lata seg avmarka av at royna at liva upp til hevdvunnar sjangrur kann bæði vera ein styrkur fyri hesa útgávuna og komandi útgávur, men tað kann samstundis eisini gerast veikleikin hjá Altverkinum – um tað nú stingur í allar rætningar og tónleikastílar, sum stevnuskráin leggur upp til. Ein kann kanska stúra fyri, hvat alt hetta endar við, men samstundis kann ein eisini síggja teir spennandi móguleikarnar, ið Altverkið kann føra til.

Men tá alt kemur til alt, so má sigast, at hetta er ein spennandi verkætlan og samstundis eisini ein spennandi fløga, ið kanska minnir eitt sindur um kollektivini, ið stungu seg upp í eitt nú USA og Danmark í sjevtiárunum – sum var eitt alternativ til borgarliga familjuminstrið, men sum øll meira ella minni endaðu í ruðuleika móti endanum av áttatiárunum.

Vónandi endar henda tónleikaverkætlanin ikki sum kollektivini, og tí skal eg ikki verða tann, ið málur fanan á veggini ov tíðliga, tí hetta er, hóast alt, sum áður sagt, ein sera spennandi útgáva, sum vónandi er lív laga, bæði nú og vónandi eisini í komandi tíðum og komandi útgávum.

Altverkið fær triggjar gongustjørnur út av fimm í einari stjørnubreyt langt, langt burturi...